

svare det sådan, at hr. Kristian Jensen kan blive fuldstændig klar over, hvad virkeligheden er.

Der har ikke været tale om, at der har været ført dybtgående politiske forhandlinger med Finansministeriets departementschef alene. Der er forberedt nogle drøftelser, og deri er der absolut intet nyt, for det skete også under regeringer, som hr. Kristian Jensens parti har deltaget i. Der er intet som helst nyt i dét.

Jeg kan f.eks. minde om – det er hr. Kristian Jensen sikkert for ung til at kunne erindre – at den samme departementschef af den konservative finansminister blev sat til i langt videre omfang at føre forhandlinger om et DSB-forlig med den daværende opposition. Det er noget, den nuværende trafikminister, hr. Jacob Buksti, kan bekræfte, hvis det har hr. Kristian Jensens interesse. Men man skal nu altså passe frygteligt på, hvis man helt har mistet sin fornemmelse for, hvordan administrationen fungerede, da ens eget parti var i regering, med at føre den slags ting frem.

Jeg skal også minde hr. Kristian Jensen om – og det vil han sikkert opleve som endnu mere nærværende – at den daværende Venstreforsvarsminister, hr. Knud Enggaard, helt og fuldt overlod til sin departementschef at færdigforhandle et forsvarsforlig. Hvad synes hr.

Kristian Jensen om dét? Skulle vi ikke se at komme ned på jorden og holde os til det, der har været tradition og virkelighed?

Jeg kan bare sige én ganske bestemt ting: Min departementschef går ikke i byen, heller ikke for at forberede forhandlinger med nogen som helst, uden et ganske klart politisk mandat, og derfor holder han sig altid inden for de retningslinjer, der også blev knæsat i den betænkning, der er udgivet om sagen. Der er ikke mere at sige om det.

Kristian Jensen (V):

Det var da en interessant historisk beretning, men et meget lille svar på spørgsmålet, om det er almindelig praksis, at embedsmænd fører selvstændige forhandlinger.

Skal jeg forstå på ministerens svar, at vi fremover kan forvente, at aftaler, der er indgået med embedsmænd fra Finansministeriet, vil være politisk bindende? Og føler finansministeren, at det er rigtigt i betragtning af den neutralitet, vi traditionelt har i Danmark over for embedsmænd, at man bruger private boliger til politiske forhandlinger? Er det det, vi skal forvente fra Finansministeriet nu og fremover?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg synes, hr. Kristian Jensen skulle prøve at se, eventuelt ved lægelig bistand, om han kunne forbedre sin høreelse, for det, jeg sagde lige før, var:

Finansministeriets departementschef fører hverken sonderinger eller forberedelser af drøftelser endsige forhandlinger uden et fuldstændigt entydigt mandat fra sin minister.

Kristian Jensen (V):

Jamen min høreelse er fin, tak! Jeg har også en ganske udmærket hukommelse. Jeg har endda skrevet ned, hvad jeg har sagt, så når vi kan læse det i Folketingets forhandlinger, vil vi med det samme kunne læse, hvad der er blevet stillet af spørgsmål her.

Men enten har finansministeren en dårlig hukommelse, eller også har han en selektiv hukommelse, for han ønskede i hvert tilfælde ikke at svare på de to spørgsmål, jeg stillede til sidst, nemlig om vi kan forvente, at aftaler indgået med embedsmænd fra Finansministeriet vil være politisk bindende, og om det er rigtigt af hensyn til embedsmændenes neutralitet, at private boliger bruges til politiske forhandlinger.

Det kan selvfølgelig være selektivt udvalgt fra finansministerens side ikke at ønske at svare på det, men jeg vil meget gerne have mig frabedt, at min lægelige tilstand og min høreelse i særdeleshed bliver draget ind i forhandlingerne.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil kun sige til hr. Kristian Jensen, at der overhovedet ikke har været noget i nærheden af en situation, hvor Finansministeriets departementschef har afsluttet nogen forhandlinger. Det er noget, jeg som ansvarlig minister gør, og der har ikke været nogen undtagelser fra den regel i de 7 år og et par måneder, jeg har haft embedet.

Hvor forhandlinger foregår, anser jeg for fuldstændig irrelevant for deres politiske indhold.

Kristian Jensen (V):

Bare for at understrege, at jeg ikke har stillet spørgsmål om afsluttede forhandlinger, men blot bedt om at få at vide, om aftaler, der er indgået med et par embedsmænd fra Finansministeriet, er politisk bindende, ikke om de er afsluttende, men om de drøftelser, man måtte have, måtte være politisk bindende. Det er ikke et